se usse nuudu laba jo nakamu sedo sõo
paapma jo viiuat. Tuleu sääk usse väl
ea, sto: jaak nakamu sõo sääk repap
mõtsalba paas niimmo jo saamu sõo
sitte uttes ma-iema näeba. Muuilemu
alea võisid vana-pagani nägu mu-
dessa kunagi. sto: jaak nakamu sõo
neid oma kepiga mõtsa nüpeldama nä
ga talemu kunagi jo tapan na puta
sääl õie. Vaedo jaas neid õie ei Tapan
sõo leidin to sääl itte tüdrukuu säel
jo si ei oma premu jo üteleni kasa
mim õie tapad, sõo ka sitt mõnu vääe
i saa. sto: jaak jäten to sõo ka sees, ku
to tenõ väeõ nüe. Jätsuk ei tulle
sõo itte nie mõnu. sto: jaak puksen
sada jo iem mugt saame sees sääl jõ
tenõ kaamu tuue nagõ jo kaasentaõ
simnõ kunnigo pää-linna sõitto, neee
tütre to vana-pagani päert õie ei
põsten. Obeu kiskutamu sõo väge mitu
simnõ. Seepäeväl jaeõm nie kunni
tütre lauatat saama. sto: Jaak ütt
kunnigo laasi jo nie säum jo jaamu
oma tõbast jo väimsto ja oma ülemi
tegi, ennem. Vana-pagan nämmu tõ
dõ jo saamu tenõ pääe sülgämaga
sülg saamu tenõ oma pääe taga
jo jõmu taaõ saalat sadak pär-





mõnu jaai. sto: jaak vätsen sõo mõõ
kepi jo tapan to puumo jo saab.
Sõo kõnemu kunniga tütre õie: kuidas
sto: jaak, neid saalat õie põatsen jo va-
napagani pääe mõtsa lõõmu jo nii
mõesta alla leemen, kuidas vana pagan
sõo kelli üten kepiga alla tõmmamu
jo neid vanet leemen maad. A na
õie oma pääljaas jäeva jumiatamu.
sto: jaak saamu sõo kinge vanemba
kunniga-tütre omaga naisemu jo õh-
te jo õe: jaak jäeb õiea omaga.
Aasta jeeb sääl juemi mitte nä-
dälit jo sto: jaak saamu sõo seee
mõisi ise kunigaa jo tenõ maaa jää-
ga tenõ järgamistaa.

(lõpp.)

Kaem vana-jutgega paisi.

Ütte-kõrra minnu üüto vana kunniga
mõtsa jaht pääle jo saamu sõo sääl
itte majasse maamu väeõ. Sääl maja-
sõõm kaem neitsid ja üüto kedämu, sto-
ne sõõmu jo kaamo ei ole mitte midägi
tenmu. Kunigaa kuleemu salamahi-
ti jäägi: mii no sääl kõneaba.
Ehtsamu uteleni: Vai minno kunniga
vanasse saa, sõo minno nätsa oma